

Column Karim Amghar

Zolang 'goede' mannen blijven zwijgen, kunnen gevaarlijke mannen die leegte opvullen

Column Karim Amghar

Dit artikel is geschreven door [Karim Amghar](#), columnist

Gepubliceerd op 18 mei 2026

Zolang 'goede' mannen blijven zwijgen, kunnen gevaarlijke mannen die leegte opvullen

In Loosdrecht stonden mannen te schreeuwen naar politieagenten. "Ik hoop dat jouw vrouw of dochter wordt verkracht door een vluchteling." Even later volgde de volgende zin: "Onze vrouwen zijn niet veilig meer."

Die twee uitspraken vielen vrijwel direct achter elkaar. Dat is misschien wel de meest bizarre en pijnlijke samenvatting van deze tijd. Mannen die zeggen op te komen voor de veiligheid van vrouwen terwijl ze zelf geweld, intimidatie en vrouwenhaat gebruiken als politiek wapen.

Mannen die feminisme jarenlang belachelijk maakten, vrouwen wegzetten als 'te emotioneel', 'te woke' of 'doorgeslagen', maar ineens doen alsof zij de beschermers van vrouwenrechten zijn zodra het gebruikt kan worden voor anti-vluchtelingenretoriek.

De Amerikaanse onderzoeker Jackson Katz waarschuwt hier al jaren voor. Extreemrechtse bewegingen presenteren zichzelf steeds vaker als verdedigers van 'onze vrouwen' tegen mannen van kleur, terwijl geweld tegen vrouwen nooit te verklaren is vanuit etniciteit, maar samenhangt met gender. Met mannen dus.

Femicide, huiselijk geweld, straatintimidatie en seksueel geweld zijn geen importproduct van migratie, maar een structureel probleem dat diepgeworteld zit in vrijwel iedere samenleving.

Andrew Tate citeren in de klas

Geweld tegen vrouwen is geen vrouwenprobleem, maar een mannenprobleem. Precies daar wringt het debat in Nederland. We blijven praten over vrouwen alsof zij degenen zijn die hun gedrag moeten aanpassen, hun routes moeten wijzigen, hun kleding moeten overdenken, terwijl we nog steeds onvoldoende durven te praten over jongens en mannen, over mannelijkheid, over online radicalisering en over de giftige ideeën die daarachter schuilgaan.

Op scholen zien we die ontwikkeling allang terug. Uit recent onderzoek van Stichting School & Veiligheid blijkt dat docenten steeds vaker te maken krijgen met jongens die openlijk misogyn gedachtegoed reproduceren uit de manosphere. Jongens die zeggen dat vrouwen minder rechten zouden moeten hebben, die feminisme zien als een aanval op mannen, of die Andrew Tate citeren alsof hij een levenscoach is in plaats van een influencer die rijk werd met vernedering en dominantie.

In de klas hoor ik steeds vaker opmerkingen uit de manosphere, zoals: 'Vrouwen willen liever geleid worden door een sterke man', 'Vrouwen willen alleen mannen met status en geld' of 'Je moet vrouwen domineren, anders verlies je respect'. Een collega-docent vertelde me vorige week nog hoe meiden steeds vaker worden onderbroken, uitgelachen of weggezet als 'te gevoelig' zodra ze iets zeggen over seksisme. Emancipatie kost generaties, onderdrukking is binnen enkele jaren gedaan. Toch blijven te veel mannen stil, of erger nog...

'Goede' mannen die zwijgen

Jongens radicaliseren niet alleen door gevaarlijke influencers, maar ook door de stilte van alle andere mannen die de leegte laten ontstaan waar die influencers vervolgens in springen. Want iedere keer dat een seksistische grap onweersproken blijft in een groepsapp, iedere keer dat een vriend vrouwenhaat verpakt als grapje, iedere keer dat een man zwijgt omdat hij geen gedoe wil, schuift de grens verder op.

We moeten stoppen met die cognitieve dissonantie. Je kunt niet schreeuwen dat vrouwen beschermd moeten worden, terwijl je tegelijkertijd feminisme bespot, vrouwelijke politici bedreigt, vrouwelijke journalisten intimideert en vrouwenhaat normaliseert zodra het politiek goed uitkomt. Je kunt niet zeggen dat je voor veiligheid bent terwijl je zelf agressie gebruikt als communicatiemiddel.

De waarheid is ongemakkelijker dan velen willen toegeven: de grootste dreiging voor vrouwenveiligheid zit niet in één etnische groep, religie of vluchtelingenstroom, maar in een cultuur waarin te veel mannen nog steeds denken dat dominantie mannelijkheid is. Zolang 'goede' mannen blijven zwijgen, blijven gevaarlijke mannen die leegte opvullen.

Karim Amghar is schrijver, programma-/documentairemaker, televisiepresentator, onderwijsprofessional en docent aan een mbo-instelling in Rotterdam-Zuid.

[Lees zijn columns hier terug. In dit interview stelt hij zich voor.](#)